Quelle: https://manuscripta.at/?ID=36561
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

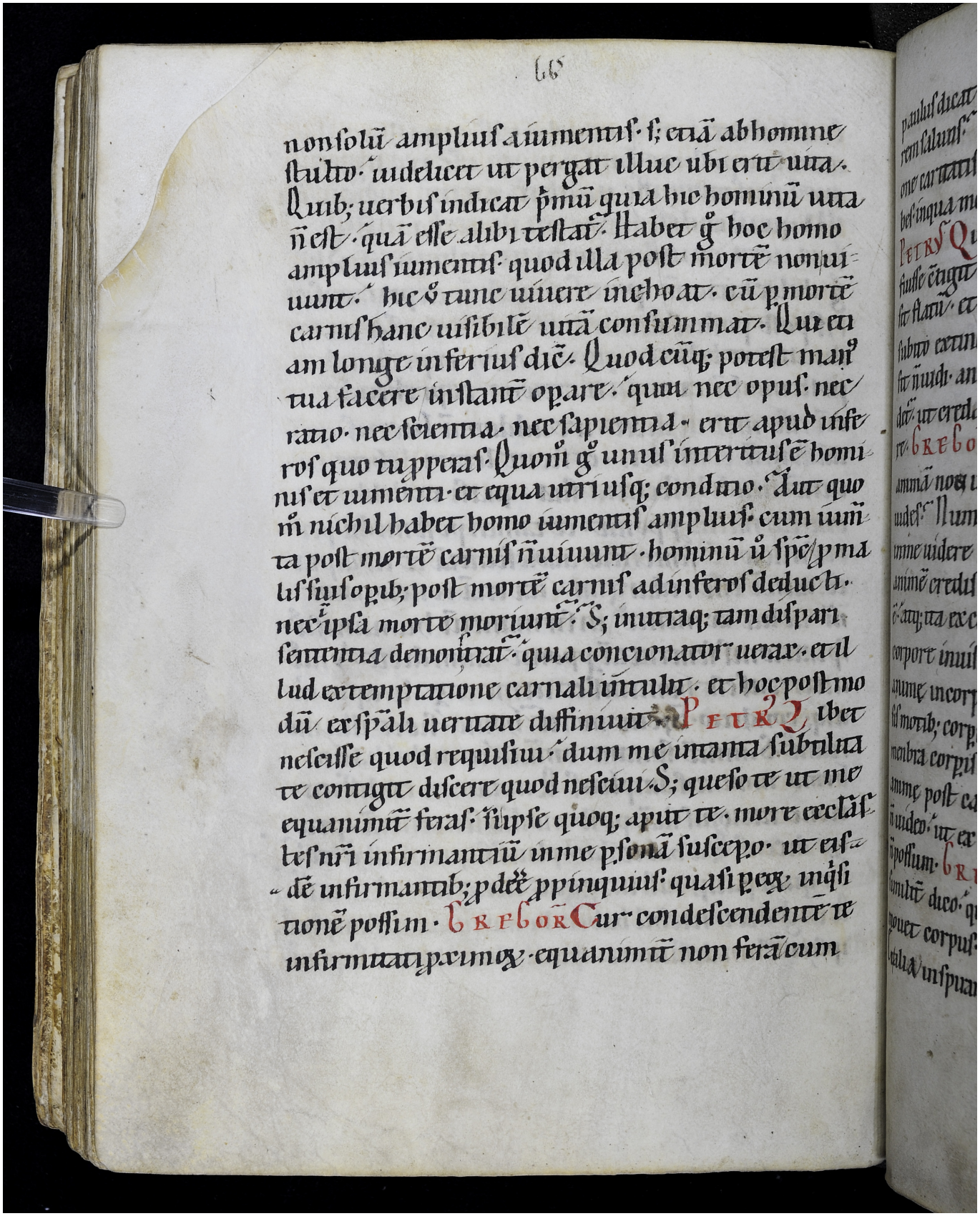

66

non solũ amplius aũmentas· s; etiã ab homine
stulto· uidelicet ut pergat illuc ubi erit uita·
Quib; uerbis indicat p̃mũ quia hic hominũ uita
ñ est· quã esse alibi testat· Habet ꝗ hoc homo
amplius ũmentas· quod illa post mortẽ non ui-
uunt· hic ꝰ tunc uiuere inchoat· cũ p mortẽ
carnis hanc uisibilẽ uitã consummat· Qui ei
am longe inferius dicẽ· Quod cũq; potest man
tua facere instantẽ opare· quia nec opus· nec
ratio· nec scientia· nec sapientia· erit apud infe
ros quo tu pperas· Quom ꝗ unus interiusẽ homi
nis et ũmenta· et equa utri usq; conditio· Aut quo
m nichil habet homo ũmentas amplius· cum ũm
ta post mortẽ carnis ñ uiuunt· hominũ ꝰ spẽ/p ma
lis suis opib; post mortẽ carnis ad inferos deducti·
nec ipsa morte moriuntur· S; in utraq; tam dispari
sententia demonstrat· quia concionator uerax· et il
lud ex temptatione carnali intulit· et hoc post mo
dũ ex spãli uertute diffinuit· PETRUS ibet
nescisse quod requisiui· dum me intanta subtilita
te contigit discere quod nesciui· S; queso te ut me
equanimẽ feras· sicut ipse quoq; apud te· more ecclas
tes nri infirmantiũ in me p̃sonã suscepo· ut eas
dẽ infirmantib; p dẽ ppinquius· quasi pex inqsi
tionẽ possim· GREGORIUS Cur condescendentẽ te
infirmitati pximoꝝ· equanimẽ non ferã cum